

Hoofdstuk 109

De rustpauze van de vaderen onder de broodboom

1. Onder het voeren van dergelijke gesprekken hadden de vaderen nu ook de halve weg afgelegd en Adam wenste hier een weinig uit te rusten; want het was volgens jullie tijdrekening elf uur geworden, een tijd waarop de zon reeds hete stralen naar de aarde begon te zenden.
2. En daarom was een kleine pauze in de zeer koele schaduw van een grote bahaniaboom met vele stammen voor de oude Adam in lichamelijk opzicht zeer gewenst en was dit de juiste plaats, en wel ten eerste om weer op krachten te komen, ten tweede vanwege de koelte en ten derde vanwege een aan alle vaderen welbekende, zeer frisse en rijkelijk stromende waterbron, waaraan Adam reeds van oudsher een bijzonder versterkende kracht toeschreef.
3. Hier gingen de vaderen zitten en loofden en prezen Mij van ganser harte, en degenen die Mij reeds hadden herkend verheugden zich bovenmatig, - alleen bij Seth was dat niet helemaal het geval; want zijn belofte aan Enos liet hem geen moment met rust en drukte hem zwaar op zijn hart!
4. Al spoedig merkte Adam, dat Seth iets dwars zat en hij vroeg hem: "Luister, mijn geliefde zoon en vertel me wat je van de wijs brengt.
5. Want zie, je haalt adem als iemand die rekent, waar geen getallen zijn of niets is wat hij zou kunnen tellen! Wat is er? Doe voor mij je mond open en je hart voor Diegene die onder ons is! Amen."
6. Seth werd nog meer verlegen omdat Enos zich naast hem bevond en hij kon dan ook geen woord uitbrengen.
7. En pas nu bemoeide Asmahaël zich ermee en hielp op deze manier de arme Seth uit zijn moeilijke situatie met de volgende woorden:
8. "Als iemand hoe dan ook gevangen wordt door woord of daad, omdat hij niet zo vlot is als een ander die hem heeft gevangen, dan ligt de schuld van het gevangen nemen niet bij de gevangene, maar bij degene die hem vangt.
9. Want als een wolf handig een trage ezel vangt, wiens benen van nature langzamer zijn dan die van de makkelijk springende wolf, wie kan dan de ezel de schuld geven dat hij zich door de wolf heeft laten vangen en verwonden, daar de veel sneller lopende wolf toch klaarblijkelijk de enige schuldige aan de vangst is omdat hij op een onrechtmatige plaats zijn vang - en hardloopbekwaamheden uitgeoefend heeft, terwijl hij zich toch alleen maar met herten, reeën, gemzen en andere snelvoetigen in de wouden zou moeten meten!
10. Maar wanneer een wolf zich voor zijn eigen vermaak laat vangen door een ezel en deze dan in zijn domheid de kop van de wolf met zijn harde hoef verbrijzelt, waarlijk, dan draagt de wolf die werd verwond omdat hij zichzelf wilde vermaken door zich gevangen te geven, immers zelf de schuld dat de domheid van de ezel hem te gronde gericht heeft! Seth, herken je dit beeld?
11. Hoe bevalt je de wolf en hoe bevalt je de ezel? Maar beschik je uit jezelf over wijsheid en heb je wijsheid tegenover je, wat heeft dan je voeten zo verstrikt dat je in je listig berekende voorpret niet ook kon inschatten wat de ezel zal doen wanneer de wolf, die zich nalatig toont, binnen zijn bereik komt?

12. Zie, niet de wet, zoals jij neerslachtig dacht, maar alleen de dwaasheid bestraft zichzelf op deze manier!
13. Wie gaf je de opdracht de nog blinde Enos naar datgene te vragen wat je voorshands door God verboden werd om over te spreken?
14. Zie, in de list schuilt geen vonkje wijsheid; met de bescheiden schranderheid is het anders gesteld en geheel anders met de sluwheid. De schranderheid vervolgt haar weg met zekerheid, terwijl de list zich niet zeiden aan de domheid moet overgeven.
15. Voor deze keer word je daarom geholpen, omdat je het uit liefde deed; maar zie in het vervolg toe, dat jouw ezel met zijn hoef niet te dicht bij je hoofd komt, - anders kon het je vergaan zoals de wolf!
16. En jij Enos, wacht tot morgen op het antwoord en jij zult het als laatste te horen krijgen, omdat je je voor je vader rechtvaardigde en je zijn hart met angst vervulde; wacht daarom tot morgen! Amen."